

Ptujsko učiteljsko društvo je imelo 6. t. m. svoje zborovanje. Udeležba je bila dobra — zbranih nas je bilo nekaj nad polovico. Prosim, naj se nihče ne izpodtika nad izrazom »dobra« — ker v naših razmerah je to nekaj izrednega, namesto »razmerah« bi bilo tudi boljše rečeno: pri renomirani učiteljski malomarnosti. Pohvaliti je tudi p. n. tovarišice, ki so tvorile $\frac{1}{3}$ vseh zborovalcev, to je v resnici dosti, zlasti če se vpošteva, da je bila od vseh v mestu stanujočih navzoča samo ena. Mimogrede bodi omenjeno, da ima omenjena samo še eno tovarišico v učit. društvu.

Toda k stvari!

G. predsednik pozdravi gosta g. prof. dr. Komljanca in g. Wankmüllerja, nadučitelja od Sv. Duha v Halozih. Društvu je na novo pristopil novi nadučitelj v Stoprcih, g. A. Hren. Pismo sta opravičila svojo odsotnost gg. Šorn in D. Sečajnik str. — Kot prva točka na dnevnem redu je bilo predavanje g. dr. Komljanca o modernem slov. pesništvu. G. prof. je sam omenil, da naslov sicer ne bo odgovarjal do pičice predavanju, vendar ni motilo to nobenega poslušalca, in vsakemu je bil splošni pregled slov. pesništva le nekak uvod k onemu, kar je povedal g. prof. o modernem, o novem pesništvu. In to zadnje je razvijal g. prof. v lahkem, poljudnem tonu, a vendar natančno. Burno ploskanje mu je bila pohvala, in zahvala naj bo izrečena na tem mestu! — Pri razgovoru o referatih za letošnjo okr. učit. skupščino se je razvil živahen pomenek, zlasti pri razgovoru o vprašanju »Kako vzgojij mladino, da bo spoštovala avtoriteto«, so bila mnenja različna. Skupni pa smo bili v tem, da nima samo učitelj moči vzgajati k spoštovanju avtoritete, ampak so še drugi faktorji, ki pa ravno uničujejo tisto malo moči, ki jo ima učitelj v tem oziru. — Nadalje smo se razgovarjali o vprašanju ljubenskega učit. društva in smo večini docela pritrdili, nekatere pa nekaj izpremenili in to sporočili omenjenemu društvu. — Za občni zbor »Zveze slov. štaj. učit. društev«, ki se je vršil na velikonočni torek, sta določila kot delegata gg. J. Kopic in Fr. Flerč. — Med slučajnostmi se je naglašalo, naj zastopnik učiteljstva, ki se sedaj voli, ne vstopi v okr. šol. svet pri teh razmerah in pri tem okr. zastopu, kateremu je najvišje sodišče dokazalo nezakonito izvolitev. Tako je prav, tudi učiteljstvo naj pokaže, da ne pusti, da bi se pometalo z njim, in tudi ono naj pokaže svoj čut do časti in obrne takim ljudem hrbet! — Glede pobiranja za stroške stalnih odborov, katere prispevke pobira tov. g. Požegar, se sklene, da se naj to pobira pri okr. učit. skupščini, ker večina(1) članov stalnega odbora sploh ni pri društvu, drugi pa niso vedno navzoči. — Tovariš g. Gorup predlaga, naj se zavrže sklep učit. društva, da ne pristopi k »Hranilnici in posojilnici Učit. konvikta«. To se zgori, določitev deleža pa se prepusti odboru. Razveljavi se tudi sklep glede naročbe »Zvončka« in se ga sklene zopet naročiti. S tem je bilo zborovanje končano in za prihodnje zborovanje se določi prvi četrtek v maju, in sicer v »Nar. domu«, kjer bo tudi skupni obed. —č.

Vestnik.

Za učiteljski konvikt je daroval g. M. Grubbauer, izdelovatelj in zalagatelj šolskih zvezkov v Lincu, na račun tek. šolskega leta 200 K.

Učiteljski dobrotniki. G. Jernej Bahovec, trgovec s šolskimi zvezki iz tovarne M. Grubbauerjeve in raznimi šolskimi potrebščinami v Ljubljani, 50 K; »Ljubljansko učiteljsko društvo« na račun pokroviteljine 50 K (preostanek darov za R. Pišev nagrobni venec); »Logaška posojilnica« 45 K; g. Pavel Kloboves, usnjarski mojster v Poljanah, 2 K; g. Gregor Peternel, gostilničar v Poljanah, 1 K; g. Ivan Jebačin, trgovec in lastnik »Prve jugoslovanske tovarne za kavine surogate« v Ljubljani, II. obrok na račun pokroviteljine 50 K. Živelj učiteljski dobrotniki in njih nasledniki!

Čekovni promet Učit. konvikta. (Letnina za l. 1905.) G. Ivan Mandeljč, nadučitelj; g. Mihael Vrbič, učitelj in

gdč. Mar. Bernot, učiteljica v Sodražici; g. Lovro Perko, nadučitelj in gdč. Grozdana Pader, učiteljica v Poljanah; g. Janko Rudolf, nadučitelj in gdč. Marica Bole, učiteljica v Št. Vidu pri Vipavi; g. Josip Zajec, nadučitelj in gdč. Ana Krašovič, učiteljica v Vel. Gabru; gosp. Fran Zorč, učitelj v Šmartnem pri Tuhinju; g. Josip Zirovnik, nadučitelj, gdč. F. Strlč, učiteljica in gdč. Fr. Kalmus, učiteljica v Gorjah; g. Radoslav Srebotnjak, učitelj v Lokvi; g. Anton Ivanovič, učitelj v Tatrah.

Kolekta poštnih znamk za Učit. konvikt. Iz Kranja kolekta št. 5; iz Sodražice in Ribnice kolekta št. 16 (13-50 K); iz Železnikov kolekta št. 5.

Nove vrste poročila. Na drugem mestu prinašamo poročilo o hospitacijah, ki sta se vršili v obeh ljudskih šolah v Kranju, tako poročilo namreč, o katerem mislimo, da je povsem objektivno in sedanjem času tudi najprimernejše. Doslej smo čitali taka poročila podrobneje samo v učiteljskih listih, kar je tudi najumestnejše, saj se podaja v njih tvarina, ki zanima zgolj učiteljstvo. Kritikovati posamezne učne nastope, je jako poučljivo in vsega priporočila vredno. Upamo si celo trditi, da ima vsak od pametne in zdrave kritike in od stvarnega razgovaranja o dotičnem predmetu več koristi kakor pa od še tako dobro uspelega nastopa. Takt pa zahteva, da se dotakne kritik predavatelja le na rahlo; oseben ne sme nikdar postati. Prav navaden takt pa tudi hoče, da naj glas kritike v enakih slučajih nikdar ne prestopi šolskega praga, naj ostane torej vse med štirimi stenami. Kapital, morda celo političen kapital kovati iz kake nedolžne stvarce, pa je grdo, posebno ostudno pa je, če je povzročiteljica istega kaka učiteljica. Poročila o hospitacijah so dobila v Kranju novo smer, očitvidno po zaslugah gospice predavateljice in nekega klerikalnega suplenta. Javno na sramotni oder se hoče namreč postaviti v »Ljubljancanki« in v sobotnem »Slovcu« v običajnih novicah iz Kranja tistega učitelja, ki se je spozabil tako daleč, da se je upal sicer strogo stvarno kritikovati učno pot, katere se je posluževala učiteljica P. pri metodični obravnavi b. sest. »Zolne«. V »Ljubljancanki« se je trdilo, da je popolnoma zavrgel omenjeni učitelj to »moderno« metodo, nekaj vrst dalje pa se čita, da je gospod nadzornik takoj na to še posebno priporočal posluževati se učiteljstvu te metode. Da bi gospod nadzornik nekako demonstrativno priporočal ravno to vrsto metode, kakršno nam je podala gospica učiteljica, je gola laž, ker je pozneje on niti omenil ni več. Gospica je morda pač študirala biološko metodo, a njen nastop pa je pokazal, da je ni prebavila. Še lepše pa se bere v »Slovcu«. Tam pravi novičar med drugimi doslovno: »Čudimo se pa, da je napredni učitelj popolnoma zavrgel moderni, biologični način poduka, ki se ga je posluževala gdč. predavateljica in ki ga priporočajo vsi šolski nadzorniki, ter pokazal s tem popolno nepoznanje pridobitev na polju šolstva. Zavist slepi!« V natančneje pojasnilo je treba najprej pribiti, da štejejo »Slovenčevi« somišljeniki, ki kujejo v potu svojega obraza sobotne »Novice iz Kranja«, imenovano gospico med svoje najzvestejše pristašnje. Ta metoda, ki je že stara toliko in toliko let, je zablščala v glavah kranjskih novičarjev, po inicijativi predavateljice same seveda, kar čez noč v vsem veličastvu in v največjem sijaju, občudujočim bralcem pa jo kažejo liki cirkus Fumagali, za najnovejšo in najmodernjšo metodo, v kateri se kajpada naprednemu učitelju niti ne sanja ne. Oh, oh, kaj bo! Ti napredni učitelji zaostajajo res daleč za klerikalnimi Slomškaricami. In pa to »popolno nepoznanje pridobitev na polju šolstva«! Te-te šment! Kaj pomeni zadnji vzkljik »Zavist slepi!«, pa ne razumemo pri najboljši volji. Zavist bi menda slepila le takrat, kadar bi kdo nastopil istočasno z drugim, a bi prvi zabavljaj o drugem, če bi se vedelo, da se je njemu nastop popolnoma ponesrečil, a drugi pa se je odlikoval kar najbolje. Ker se je zatekla gospica, kakor že rečeno, popolnoma po nepotrebnem k poročevalcu »Ljubljancanke« in nekaj dni pozneje pa k »Slovcu«, dasi ni imela za to niti najmanjšega povoda, ne zasluži za svoje ruvarsko dejanje nikakega pardona. Kolikor se spominjamo, je omenjeni tovariš takoj v pričetku zatrdil, da se ne misli nastopa kot takega prav nič dotakniti. Vsi

smo imeli zavest, da mu je bilo pred očmi, dobri stvari samo koristiti. Če bi hotel biti kdo strogo pravičen, pri vsem tem pa še vedno objektivni, bi lahko z vso mirnostjo trdil, da je pokazal prvi nastop, kakšen je vzoren, drugi pa, kakšen je ponesrečen nastop. V ta namen sta mu nudila oba nastopa kaj hvaležno polje. V zadnjem slučaju pa bi moral seveda navesti golo resnico, da je bila že vsa slika popolnoma priučena, pripravljena dobesedno, saj se je bavila gospica predavateljica z njo dokaj ur prej, kar pa je pričalo očito tudi to, da smo slišali pri mnogih učenkah prej odgovor, preden je bilo izrečeno celotno vprašanje. Semkaj menda merijo besede v »Ljubljanki«, ki se glase: »Die Schülerinnen der 4. Klasse legten klares Verständnis an den Tag und beantworteten die gestellten Fragen gar gut.« V podkrepljenje zgorajšnje trditve, pa bi moral tudi omeniti, da ni nikaka »pridobitev na polju šolstva«, če se trpi, da vse učenke brez izjeme pojo prav zategnjeno posamezne stavke. K »modernemu načinu poduka« menda tudi ne sodi, če vidi učiteljica »posebno pridobitev« odgojne smeri v tem, da sramoti učenke pred toliko množico tujih ljudi s celo vrsto neslanih, trpkih in rezkih opazk. Povedati pa bi se dalo še marsikaj, a to nikakor ni naš namen. Rečemo samo to: Res je, da je slabo stvar težavno hvaliti, toda vsak se lahko ubrani, če mu ne prija, brez vsakih težkoč resnične, morda navidezno celo pereče kritike, če je le toliko previden, da po raznih listih ne izživlja in ne prodaja preležane volne za pristno svilo. Pregovor, ki pravi, da je molčanje zlato, ima v tem slučaju svojo najtrdnjšo oporo.

Redna seja c. kr. deželnega šolskega sveta za Kranjsko dne 13. aprila 1905. Definitivno so bili nameščeni: Katarina Valenčič na Premu, Štefanija Kokalj v Košani, Marija Močnik v Žireh in Anton Seme v Starem trgu pri Ložu. Imenovanje suplenta Matije Pirca pravim učiteljem na komunalni nižji realki v Idriji je bilo potrjeno. Učiteljica J. Fortuna v Cerknici je bila na svojo prošnjo stalno upokojena. Dovolila se je ustanovitev dvorazrednice v Jaršah, razširjenje ljudske šole v Šent Jurju v dvorazrednico, šoli v Suhorju in Breznici postaneta trirazrednici. — Premeščena je supletinja na ljudski šoli v Dobropoljah, gđ. Marija Pogačnik, kot provizorna učiteljica v Loški potok.

Iz seje c. kr. okrajnega šolskega sveta za goriško okolico z dne 17. in 18. aprila t. l. Iz uradnih naznanil je posneti, da se je razširila dvorazrednica v Ajdovščini v trirazrednico ter da je dobil tukajšnji okraj za 960 K ubožnih knjig iz c. kr. založbe šolskih knjig na Dunaju. Dež. šolskemu svetu se predlagajo v definitivno nameščenje: Nadučiteljem v Bilje g. Urbančič Josip, dosedanji nadučitelj v Oseljanu; učiteljem-voditeljem v Gabrijah pri Ajdovščini g. Bric Josip; učiteljem-voditeljem za Vrtovin g. Zorn Franc; za Lokve ad personam gđ. Jadviga Strel ter za Plave g. Musič Ant. Učiteljem na trirazrednici v Renčah se definitivno namesti g. Drovenik Josip, na trirazrednici v Solkanu g. Kuntih Maks in na trirazrednici v Rihemberku ad personam gđ. Šušteršič Angela. Definitivno se namestijo te-le gospice učiteljice: za Dornberg Rožica Bizjak, za Kanal Franja Krajnik, za Miren Zofija Vilhar, za Dol Bostjančič Katarina, za Grgar Blažica Ernesta, za Ozeljan Ljudmila Eržen, za Ročinj Kovačič Marija. Za mesta Lokovec, Banjšice-Vrh, Podlaka, Dol. Lokovec in Kamnje ni bilo prosilcev. Premaknila sta se iz II. plačilne vrste v I. Vilhar France in Zorn Ivan, ter iz III. plačilne vrste v II. Krmac Anton, Vižintin Rudolf in Bitežnik Josip. Sprejeli so se, izvzemši nekaterih, predlogi uradne skupščine iz leta 1904. Sklenilo se je, razširiti enorazredno ljudsko šolo v Deskiah v dvorazredno ter zavrniti prošnjo občinarjev iz Vitovelj za ustanovitev ekspoziature. Dovolile so se nekatere podpore, predujemi in poprave. Pregledovalcem računov za leto 1904. so bili izvoljeni gg. Klančič, Konjedic in Pavlica. V tem letu se sezidajo šolske stavbe v Čepovanu, Mirnu in Rihemberku.

K.

Pivško učiteljstvo je imelo v teku dveh mesecev zopet dva vrlo uspela sestanka, združena s hospitacijama. Dne 16. marca smo se zbrali na Premu, kjer je tovariš Jos. Kobal prav izvrstno nastopal iz računstva. — Dne 13. aprila pa

smo se zbrali pri tovarišu Rud. Horvatu v Zagorju. Ta pa nas je s svojim nastopom presenetil. Nastopal je iz risanja v naravi v dveh oddelkih. Učitelj, ki se toliko trudi, mora imeti dobre uspehe. Otroci v obeh oddelkih so dano jim nalogo prav dobro, da, nekateri mojstrsko izvršili. Gospica učiteljica Dovgan nam je pa razkazovala risarske izdelke tamošnje šole.

Učiteljstvo radovliškega okraja ima v četrtek dne 4. maja t. l. ob 1/3. uri popoldne na Jesenicah hospitacijo. Nastop bo v III. in IV. razredu. Učiteljstvo se k udeležbi vljudno vabi.

Hospitaciji v Kranju. Dne 13. aprila sta bili v prostorih ljudske šole v Kranju hospitaciji, katerih se je udeležilo učiteljstvo kranjskega okraja v jako obilnem številu. Trajali sta od 8. do 10. ure dopoldne. Vseh učiteljic in učiteljev smo našli 27. V drugem razredu deške šole je obravnaval učitelj g. Fran Ivanč stensko uro. To sliko ima sicer že nadzornik A. Maier v svojem »Nazornem nauku«, toda gospod učitelj je razvil pred nami popolnoma drugačno sliko, kar je bilo za vsacega navzočega tem veljavneje, saj je slišal na lastno uho, kako se ena in ista stvar lahko povsem različno obravnava. Nad vse zanimivo je bilo zasledovati, kako srečno je navajal predavatelj učence s primernimi vprašanji do gotovih formuliranih stavkov. Vsak tak stavek pa so učenci sklepno ponovili v zboru, še prej pa posledoma po posameznih besedah. Taka ustna vaja, če se dosledno izvaja v vsaki učni uri, je pač najboljša priprava za poznejše spisne sestavke. Takisto je moralo zadovoljiti vsakega razlogovanje in pri pisni vaji glasna poprava, na kateri so bili udeleženi istočasno vsi učenci. Z učenkami četrtega razreda dekleške šole je nastopila gospica V. Praprotnik. Obravnavala je »Žolno« po biološki metodi. Vso snov je razvrstila na 12 točk, in vsako izmed teh je napisala po ena izmed učenk na šolsko tablo kratko z eno ali dvema besedama, kar je učenkam dobro služilo zlasti pri posnetku in gotovo še bolj pri domači spiski vaji. »Ljubljanka« piše o zadnjem nastopu med drugim: »Die Schülerinnen der 4. Klasse legten klares Verständnis an den Tag und beantworteten die gestellten Fragen gar gut.«

Po končanem pouku se je vnela glede obeh nastopov živahna debata. Med drugimi je zatrjeval s primernimi pojasnili g. učitelj Rus, da se mu zdi specijalno ta učna pot, katere se je posluževala ravnokar gospica učiteljica, predolga in vrhutega niso posamezne točke med seboj v nikaki pravi logični zvezi. Kazal je na krajšo in lažjo, ki se lahko uporablja pri popisu vseh živali, seveda z malo izpremembo, in s katero je on dosegel v višjih razredih praktično v spisju že kaj lepe uspehe. Dotični učitelj pa se je obrnil tudi do gospoda navzočega c. kr. okrajnega šolskega nadzornika s prošnjo, naj na primeren način upošteva to obilno udeležbo od strani posameznih učiteljic in učiteljev, zakaj mnogi so prišli več ur hodá. To je ravno jasen dokaz, da se ne boji učiteljstvo ne stroškov, ne truda, kadar je treba storiti kak korak v prid in povzdigo današnje ljudske šole. Kar se tiče hospitacij, imajo vse to dobro stran, da dobi od njih zase vsak nekaj. Tudi najslabša hospitacija je poučljiva; če nima od nje učiteljstvo drugega, vsaj vidi, kako se kaka stvar ne sme poučevati. Dasi ima ob sličnih slučajih drugod vsak poduradnik primerno plačano potnino, naj že gre kamorkoli, vendar je gotovo, da se v doglednem času spričo prežalostnih razmer, v katerih živimo, učiteljstvu taka ne bo še odmerjala. Nekaj pa je nujno potrebno! Okrajni šolski nadzorniki naj pri svojih nadzorniških skupščinah poleg pedagoških dnevniških vprašanj tudi razmišljajo, kako bi se dalo hitro pomagati učiteljstvu v gmotnem oziru. Oni so poklicani v prvi vrsti, da z vsem svojim vplivom opozore merodajne faktorje, da deluje učiteljstvo res neumorno, da vsestransko teži po napredku, pa naj jim končno tudi zakličejo: »Do tu — in ne dalje.« Naj torej g. nadzornik svoječasno uvažuje to dobrohotno željo. — Te tople besede so našle živo pritrjevanje. Gospod nadzornik pa je obljubil, potegniti se v tem smislu za učiteljstvo. Sklepno se določi prihodnja hospitacija, ki je dne 11. maja popoldne na trirazrednici v Šmartnem pri Kranju.

Čudno in značilno! Nekaj čudnega se je pripetilo v novomeškem okraju, kar se mora oteti pozabljivosti. Na starega in zaslužnega učitelja g. Borštnika v Hinjah je nekdo več časa pritiskal, naj prosi za upokojenje, ker je bil po mnenju tega nekoga nesposoben za nadaljno poučevanje. »Penzionirati ga moramo!« se je vedno glasilo. — Ko pa je bil imenovan učitelj upokojen, ga je ravno tisti, ki ga je silil v pokoj in ki je pravil, da ni g. B. več sposoben za poučevanje, takoj na isti šoli nastavljal za pomožnega učitelja, ne da bi količkaj pretrgal pouka. O, sancta simplicitas, to je doslednost! Temu se čudi tudi preprosto ljudstvo in dela dovtipe na račun tistega, ki je vse to provzročil.

Lov je prijetna zabava, posebno še lov na žive ljudi-učitelje. To mora biti prava slast. Na Dolenjskem nekje je nadzornik, ki se ukvarja s takim lovom. Zdaj nadzoruje v tem kraju, precej nato se prikaže kje na čisto drugem koncu v okraju, ker si misli: »Sedaj vedo, kje sem, pa si bodo tam in tam mislili, da me ne bo. A jaz jih že zasačim! Potem pa precej disciplinarno preiskavo na vrat in ovadbo v Ljubljano! Pri Bogu, to je v resnici jako lepo ravnanje, ki zbujata zaupanje in veselje ter se popolnoma strinja z dostojanstvom c. kr. nadzornika. Kako bi bilo lepo, ko bi se nekoč kolesce zasukalo, in bi bil sedanji lovec zopet to, kar je bil, in da bi ga kdo drugi vzel na muhol! Kdo ve, kaj še vse pride! . . .

Zahvala. Podpisana se najtopleje zahvaljuje slavnemu društvu »Jubilejska samopomoč« za izdatno in hitro podporo o bridki, nepričakovani izgubi svojega dne 9. aprila t. l. nagloma preminulega, šele 33 let starega sina g. Franca Breznika, okr. pomožnega učitelja v Mariboru, v znesku 392 K, beri: tristo dvaindevetdeset kron.

Maribor, 17. aprila 1905.

Marija Breznik,
učiteljeva mati.

Opomba: Spoštovane kolegice, cenjeni tovariši, osobito oni samskega stanu, najtopleje vam priporočam »Jubil. samopomoč«. Čas smrti ni nikomur znan. Stari mora, mladi more umreti. Le premislite, v kako zadrego spravite svoje starše, oziroma brate in sestre, ako jim ne zapustite drugega nego mrtvo truplo in navrh še znabiti — dolgove — kar je pri tej pičli plači lahko mogoče.

»Jub. samopomoč« šteje zdaj 196 članov, res nečastno število za toliko slov. učiteljskih oseb. Tudi podpisani izreka slavnemu načelstvu »Jub. samopomoči« srčno zahvalo za izredno hitro poslano pomoč. 14. t. m. sem prosil, 16. t. m. je nakazal g. Trošt podporo.

J. Kopic,
učitelj in varuh.

Zahvala. Slavna »Posojilnica« v Ptujju je darovala učiteljski knjižnici za ptujski okraj 15 knjig vsakovrstne poučne in zabavne vsebine, za kar ji izreka najtoplejo zahvalo

J. Kopic,
t. č. predsednik.

Na Kranjskem je bilo koncem lanskega leta 509.697 prebivalcev.

Razgled po šolskem svetu.

— † **Nadučitelj Katschinka.** Izmed voditeljev svobodomiselnih učiteljev v Avstriji je preminul dne 18. t. m. upokojeni nadučitelj Anton Katschinka, star 66 let, v Kirchavu ob železnici Aspang. On je povzročil, da so ustanovili »Deutschösterr. Lehrerbund«, ki mu je načeloval 18 let. Dolgih dvajset let je opravljajal uredništvo pedagoškega tednika »Die Volksschule«. Katschinka je vodil srdit boj proti krščanskim socialcem, ki so ga kaznovali s tem, da so mu odtegnili vodstvo obrtno pripravljalne šole; vrhutega je bil njegov najstarejši sin odpuščen iz šolske službe. Po 47letni službeni dobi je šel l. 1903. v pokoj in preživel kratki čas do svoje smrti v zatišju na kmetih v Kirchavu.

— **Tožbe ljudskih učiteljev zaradi razžaljenja časti.** Sodnim poravnavam o zadevah zaradi razžaljenja časti med učiteljskimi osebami naj se v prihodnje izogne ali se naj iste

vsaj omeje, ker se sicer šolske zadeve potiskajo v javnost. To namerava na vsa šolska vodstva izdati odlok okrajnega glavarstva Hietzing in okolice, kjer se glasi: Opetovano se pride slučaj, da na eni in isti šoli delujoče učne osebe nastopajo sodno tožno pot zaradi osebnih razprtij in s tem brez silne potrebe izročajo v javnost šolske dogodke, ki niso sposobni povzdigniti ugled učiteljstva, zato se opominja, da je po § 7. točka 5 šolskonadzorstvenega zakona v prvi vrsti poklican krajni šolski svet, da poravna prepir med učitelji. Ako bi pa krajni šolski svet iz kateregakoli vzroka tega ne mogel storiti, potem je kot naravno poravnavno mesto okrajni šolski nadzornik, oziroma okrajni šolski svet. Potem šele, ako bi se šolsko oblastveno pomirjenje prepirnega slučaja po teh organih ne doseglo, bi bilo prilično, da se nastopi sodna obravnavna pot. Okrajni šolski svet pred- očuje, da se ta ukaz izpolnjuje tem natančneje, ker bi se sicer postopalo disciplinarnim potom.

— **Vseučilišče v Gradcu.** V zimskem tečaju 1904/5 je štelo vseučilišče v Gradcu 1915 slušateljev. Od teh je bilo 87 teologov (med njimi 3 izredni), juristov 842 (izrednih 109 in 22 hospitantinj), medicincev 322 (med temi 4 slušateljice, izrednih slušateljev 82 in 9 hospitantinj), filozofov 609 (rednih 337, slušateljic 12, izrednih slušateljev in slušateljic 199, hospitantinj 61), farmacevtov 45.

Listnica uredništva.

Rubrika »Književnost in umetnost« pride prihodnjič. — V zlic 2 strani priloge smo morali več dopisov izpustiti za prihodnjič.

Uradni razpisi učiteljskih služb.

Št. 819.

Kranjsko.

V krškem okraju se razpisuje s tem nadučiteljski službi na dvorazrednicah na Bučki in Bušeči vasi, voditeljski mesti na enorazrednicah v Hrvaškem brodu in na Dobovcu ter po ena učiteljska služba na trirazrednicah na Bučki in Bušeči vasi v stalno, oziroma začasno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo semkaj predpisanim potom do 15. maja t. l. Tudi morajo prosilci, ki še niso stalno nameščeni v kranjski javni šolski službi, z državno-zdravniškiim izpričevalom dokazati, da imajo popolno telesno sposobnost za šolsko službo.

C. kr. okrajni šolski svet v Krškem, dne 16. aprila 1905.

Šolske tiskovine

priporoča

tiskarna J. BLASNIKA naslednikov
v Ljubljani.

Ne zabite
»Učiteljskega
konvikta!«

Šolske tiskovine

odobrene po dež. šolskem svetu priporoča tvrdka

Dragotin Hribar v Ljubljani.